CUPLUL SCARONE – COUTINHO

sau UN PAS ÎNAPOI ÎN FOTBALUL PERUVIAN?

Comentatorii autorizați ai fotbalului sud-american, de obicei contradictorii și surprinzători în susținerea unor idei cît mai năstrușnice, cad repede de acord cînd este vorba de momentul actual al jocului cu mingea în Peru, folosind un termen fără echivoc drept comparație între evoluția peruvienilor la „El Mundial" 1970 și starea de astăzi : REGRES.

Într-adevăr, după **„epoca Didi"** a fotbalului din Lima, care a trezit admirația spectatorilor mexicani, grație atitudinii ofensive a echipei naționale, jocului inteligent și constructiv practicat de **Mifflin, Chumpitaz, Cubillas** sau **Challe,** a urmat o perioadă în care jucătorii din Peru — îndrumați de doi tehnicieni europeni, maghiarul **Baroti,** angajat la echipa reprezentativă, și vest-germanul **Gutendorf,** antrenorul campioanei țării, **Sporting Cristal** — au făcut eforturi repetate spre a se alinia cerințelor „jocului modern", învățînd la nesfîrșit, lecția condiției fizice, a marcajului strict, a contraatacului și a scorurilor de 0—0...

După eșecul lui **Gutendorf,** sosit de confratele peruvian **Edmundo Pacheco** drept **„un veritabil misionar al fotbalului distructiv",** a venit rîndul lui **Lajos Baroti,** adept al aceluiași sistem de joc, „economicos", să-și facă valizele, palmaresul echipei naționale sub conducerea sa — 5 înfrîngeri, 3 meciuri egale, golaveraj 1—10 !! — denunțînd o tactică ultradefensivă și o periculoasă lipsă de eficacitate.

Într-un moment de cumpănă, frînele reprezentativei au fost încredințate uruguayanului **Roberto Scarone,** dar acesta n-a schimbat prea mult lucrurile, chiar dacă celor 3 înfrîngeri — Paraguay Iugoslavia și Argentina — li s-au adăugat mult așteptatele izbînzi, în fața Venezuelei, Boliviei și Mexicului.

Alinîndu-se cu amintirea unui fotbal virtuos și imaginativ, datînd din vremea cînd brazilianul Didi locuia la Lima, presa de specialitate din Peru susține că **Scarone — „care a folosit 60 de jucători pentru a ajunge la oarecare echilibru aritmetic, nesemnificativ dacă se examinează calitatea victimelor sale"** (Edmundo Pacheco) — nu va izbuti calificarea la campionatul mondial din 1974, competiție în care Peru trebuie să întreacă echipa statului Chile. Slaba comportare a elevilor lui **Scarone** la „Minicupa mondială" din vara lui 1972 venea să susțină — cu tărie — rezerva sau pesimismul comentatorilor de la fața locului, punînd în dificultate un antrenor ale cărui zile păreau numărate..

SALVAREA ? COUTINHO ȘI TESTUL COOPER !!

Dorind cu orice preț să ajungă în R. F. Germania în 1974, conducătorii fotbalului din Peru s-au gîndit la un ajutor pentru **Scarone,** apelînd la serviciile unui profesor de educație fizică cu renume, semnînd un contract cu brazilianul **Coutinho,** socotit — mai mult în ironie — „campionul internațional al fotbalului fizic", unul dintre cei mai exclusiviști adepți ai „testului Cooper", fost consilier al lui **Zagalo** înainte de victoria braziliană din Mexic.

A doua zi după sosirea lui **Coutinho** la cantonamentul echipei naționale, presa din Lima a reacționat cu vehemență, condamnînd metodele profesorului brazilian. **Teodore Salazar** scria, negru pe alb, că **„angajamentul lui Coutinho reprezintă o lovitură mortală pentru fotbalul-creație"** — încercînd să-i convingă pe diriguitorii federației că succesul Braziliei în 1970 s-a datorat, înainte de toate, extraordinarei capacități constructive și ofensive a lui **Gerson, Pele** sau **Tostao** și, abia într-un tîrziu, pregătirii fizice „de robot", pe care o propovăduiește „mîna dreaptă" a lui **Scarone.**

Prima consecință a „modernizării" echipei naționale a constituit-o scoaterea din lot a lui **Mifflin, Challe** și **Perico Leon,** elementele de bază în construcția ofensivă a formației lui **Didi** și înlocuirea lor cu jucători de tip „guerrero", specialiști ai marcajului-„gardian" și ai intervențiilor în forță. Analizînd în profunzime situația actuală a fotbalului din Lima și criticînd — dacă ar fi să-i credem pe specialiștii autohtoni — pe bună dreptate activitatea cuplului **Scarone — Coutinho** ce ignoră (cu sau fără voie...) temperamentul și specificul jucătorului peruvian, „Miroir du Football" caută să distingă șansele pe care naționala Perului le are în preliminariile C.M.

Iată, în încheiere, un citat mai lung în această privință : **„Nu trebuie uitat că, prin tradiție, Chile a realizat rezultate nesperate în fața Perului (11 victorii, 3 meciuri egale, 7 înfrîngeri) și că recenta victorie a Perului la Lima (1—0) a fost urmată de o înfrîngere la Santiago, la același scor. Mai mult, nu trebuie uitat că Gutendorf, în prezent antrenorul echipei chiliene, va întîlni o garnitură ce va aplica propriile sale principii, ceea ce reprezintă — fără îndoială — momentul cel mai trist din sumbra perioadă pe care o traversează fotbalul peruvian, cel care a mirat lumea în 1970".**

Carnet extern

ÎN PERSPECTIVĂ, UN CAMPIONAT MONDIAL DE JUNIORI?

Nu trebuie să ne mirăm. E absolut firesc ca, după ce au străbătut cu succes etapa competițiilor pe continente, juniorii să aspire și la o probă supremă, la un frate mai mic al „Cupei mondiale". Ideea începe să fie tot mai des evocată și, cu timpul, prinde și viață în sensul că nu va trece nici un an și proiectul unei asemenea întreceri va fi depus pe biroul Congresului F.I.F.A. Înțelegem foarte bine o asemenea evoluție a evenimentelor din declarațiile unei suite de personalități ale forurilor fotbalistice continentale.

Partizanul cel mai vechi și cel mai hotărît al ajungerii la o probă mondială pentru selecționatele de juniori este Joao Havelange, *principal rival al lui* Stanley Rous *la președinția F.I.F.A. Recent, el a afirmat că, în cadrul unui turneu pe care îl va efectua în acest an, va discuta cu președinții uniunilor de fotbal din America de Sud, Africa, Asia și Europa acest proiect.* „Noi avem datoria, *spune Havelange,* de a da foarte tinerilor jucători posibilitatea să participe la o probă de mare anvergură, care va constitui cu siguranță un eveniment al vieții lor. Mai cu seamă că mulți dintre juniori nu rămîn în activitatea fotbalistică din diferite motive și cu atît mai mult vor păstra amintirea unei călătorii frumoase, a unor întîlniri — de fotbal și prietenești — cu alți tineri de vîrsta lor".

De punctul de vedere al cunoscutului oficial brazilian nu este departe nici opinia proaspătului președinte al U.E.F.A., Artemio Franchi, *care crede că volumul competițiilor pentru echipele de tineret și juniori merită o amplificare. El socotește însă că asemenea întreceri trebuie să fie totdeauna completate cu manifestări culturale, specifice tineretului.* „Putem realiza frumoase festivaluri de muzică și dans, reuniuni literare, etc. cu prilejul Turneelor U.E.F.A. și, mai departe, în posibilul campionat al lumii pentru juniori. Nu avem voie să despărțim caracterul de educație și cultură de acela sportiv în întrecerile rezervate jucătorilor tineri sau foarte tineri".

Să sperăm, deci, că vom putea saluta în curînd proba mondială a reprezentativelor de juniori, campionat propus să se desfășoare din 4 în 4 ani în timpul vacanțelor de vară cînd posibilitatea unor mai îndelungate absențe de la școală există.

Poate că o asemenea competiție va grăbi și evoluția jucătorilor — speranță acum, cînd viteza de afirmare nu face nici ea excepție de la ritmurile vieții moderne.

Eftimie IONESCU

La Bordeaux, unde a jucat cu Santos, PELE (în fotografie alături de soția lui) nici n-a confirmat dar nici nu a dezmințit știrile care vorbesc despre recoperția lui în selecționata Braziliei

CU SAU FĂRĂ PELE?

CONTINUĂ DISCUȚIILE ÎN JURUL FOLOSIRII LUI ÎN ECHIPA BRAZILIEI PENTRU C. M. 1974

Deși trecut de apogeul carierei sale sportive, **Pele** continuă să constituie un subiect de prima mînă pentru presa de specialitate din întreaga lume. Se discută încă, prezența sa în reprezentativa Braziliei la campionatul mondial din 1974 deși — se știe — **Pele** a jucat ultimul meci în „națională" țării sale pe Maracana, în vara anului 1971, împotriva selecționatei iugoslaviei (2—2).

Recent, cotidianul italian „CORRIERE DELLO SPORT" a publicat o știre provenită din Rio de Janeiro, potrivit căreia **Pele** și-a selecționat el însuși un lot restrîns de posibili urmași la postul pe care l-a deținut în echipa reprezentativă. Aceștia sînt **Jair Ventura Filho** (Jairzinho), **Roberto Rivelino** și **Paulo Cesar Lima.**

Concomitent, săptămînalul vest-german „SPORT ILLUSTRIERTE" publică un amplu reportaj intitulat **„La C.M. din '74 Pele va fi din nou prezent".** Încă din primele rînduri putem citi : **„Milioanele de pasionați ai fotbalului pot fi fericiți. La viitorul campionat mondial va participa un jucător care — după ce s-a retras oficial din echipa națională în vara lui 1971 — își pregătește foarte serios reintrarea : este Pele".**

Revista din München își bazează această informație pe declarațiile făcute unui redactor al său de reprezentantul oficial al clubului brazilian Santos în Europa („și prieten personal al lui Pele", precizează „Sport Illustrierte"), **Gerardo Sannella.** Acesta a spus printre altele, ziaristului vest-german : **„Pele a fost invitat chiar de președintele statului Medici, să stea din nou la dispoziția lotului național pentru viitorul campionat mondial".** Și **G. Sannella** a adăugat : **„In Brazilia a început să-și facă loc ideea că titlul cucerit în Mexic ar putea fi pierdut în Europa".** Reprezentantul lui Santos a explicat că echipa Braziliei ar putea naufragia în fața fotbalului atletic pe care îl practică selecționatele europene dacă toata greutatea jocului ar trebui să o ducă **Gerson,** căpitanul II-lui brazilian. De altfel, chiar **Gerson** ar fi cerut în mod insistent reintroducerea „perlei negre" în formația pentru „mondiale".

Informațiile furnizate de **G. Sannella** concordă în bună măsură cu declarațiile făcute de cunoscutul antrenor brazilian **Zagalo** în cadrul unei conferințe de presă ce a avut loc, nu de mult, la Frankfurt pe Main. **„Nu-i exclus să-l folosim din nou pe Pele,** a spus Zagalo. **Dar hotărîrea definitivă va fi luată abia în 1974, ținîndu-se seama de randamentul său la epoca respectivă. Eu aș vrea să reamintesc că în iulie 1974, Pele va avea 33 de ani și jumătate, ceea că nu va fi ușor pentru el să participe cu succes, pentru a 5-a oară la un campionat mondial".** (S. B.)

Selecționata olandeză, una dintre cele mai bine cotate pe continentul nostru, și-a stabilit programul pentru următoarele luni. La 2 mai, pe stadionul Olimpic din Amsterdam, va evolua în compania **Spaniei ;** la 22 august, pe stadionul Ajax, va întîlni **Islanda,** returul acestei partide din cadrul preliminariilor CM se va disputa la 29 august, la Deventer. În continuare : 10 octombrie, **Olanda—Polonia** (Rotterdam) ; 18 noiembrie, **Olanda—Belgia** (Amsterdam).

PE SCURT

● Un caz unic în analele fotbalului vest-german s-a petrecut cu cîtva timp în urmă. Echipa **Werder Bremen** a solicitat federației amînarea meciului său de campionat cu **F.C. Köln,** pentru că opt dintre jucătorii săi erau gripați. Clubul a primit aprobarea, dar decizia a provocat murmure din partea celorlalte participante la Bundesliga. Unele au protestat cu energie : vor fi amînate meciurile și atunci cînd vor fi indisponibili cîte cinci jucători ?, au întrebat acestea. Cît despre **F.C. Köln,** clubul a făcut o întîmpinare și reclamă 20 000 de mărci de la federație pentru rambursarea cheltuielilor de organizare făcute pentru acest meci.

„Virful" MACCHI, titular în prima formație a Fiorentinei, a fost unul din jucătorii care s-au impus la ceea de a XXV-a ediție a turneului de la Viareggio.

RAMPA DE LANSARE DE LA VIAREGGIO

Turneul internațional de la Viareggio și-a celebrat în primăvara aceasta un sfert de secol de existență. 25 de ediții ale „Cupei Carnavalului", fiecare plină de atîtea ambiții și speranțe, aureolate anul acesta, la data jubileului, de mult echilibru și partide valoroase. Turneul de la Viareggio nu a fost, însă, niciodată privit numai ca o competiție în care a interesat doar ordinea primelor locuri — **Fiorentina, Bologna** și **Steaua** în ultima ediție. „Coppa Carnevale" a fost mereu, mai ales un vast univers de investigație și o importantă rampă de lansare. Pentru că, în acest sfert de veac, la Viareggio, au evoluat nu mai puțin de 370 de echipe (207 italiene și 163 străine) reprezentînd atîtea școli și tendințe.

La Viareggio turneul de fotbal se dispută în cadrul marelui carnaval ajuns la 100 de ani. Carnavalul poate semnifica și bucuria pentru descoperirea atîtor tineri fotbaliști talentați, lansați repede în primele echipe din Italia și din afara peninsulei. Organizatorii turneului și-au făcut chiar un titlu de glorie din a spune că frumosul lor oraș reprezintă „locul de naștere" pentru atîția fotbaliști de valoare. Și istoria celor 25 de ani ne oferă cele mai concludente exemple. Pe „Stadio dei Pini", cochet așezat la marginea unei păduri de... pini, au debutat în competiții internaționale **Pospichal, Kvasniak, Vesely, Vencel, Kabat, Tomasevici,** un **Pascutti, Cervato, Noletti, Mazzola, Boninsegna, Landini, Frustalupi, Gori, Chiarrugi, Bedin...** Numai cîțiva dintre cei care și-au început „marele salt" la Viareggio, în orașul plin, în perioada carnavalului, de măști uriașe, confetii și care alegorice.

„Coppa Carnevale" este în fiecare an o **„minunată expoziție de stiluri și tendințe".** O expoziție în care fiecare formație încearcă să ofere etalonul jocului atletic, tehnic sau tactic, în funcție de școala fotbalului pe care îl reprezintă. Într-un fel, Viareggio este și un studiu concret al direcțiilor evoluției fotbalului contemporan. Ultima ediție, de exemplu, a prezentat drept replică la **stilul italian,** bazat mai mult pe jocul în forță, **stilul mai spectaculos** al echipelor străine, susținut de rapiditatea jucătorilor de la Crystal Palace și Ujpesti Dozsa, și tehnica superioară etalată de Benfica și Steaua (nume sub care a evoluat lotul nostru de tineret sub 21 de ani) ultima, superioară în special, prin organizarea jocului. Și din acest punct de vedere, al stilurilor, Viareggio a fost și este o rampă de lansare.

Ultima ediție, cea jubiliară, a încununat echipa antrenată de un talent lansat de... turneul de la Viareggio, unul din foștii titulari ai naționalei Italiei, **Cervato.** Echipa sa, Fiorentina, a impresionat prin gabarit și mare putere de luptă, dar și prin cele cîteva personalități marcante : vîrful **Macchi** — jucător cu șut foarte puternic și lovitură de cap precisă; **Antognioni** — un abil tehnician ; **Restelli** — mijlocaș cu inteligență în joc, **Pelegrini** — fundaș central de tipul lui Dan Coe ; extremele **Rosi** și **Desolati** — tehnice și rapide ; portarul **Mattolini** — de gabaritul lui Răducanu (dar mult mai serios !). Triumful Fiorentinei, în încleștata finală de 120 de minute cu Bologna, a fost meritat deși, într-o scrisoare primită săptămîna trecută de federația noastră, dincolo de mulțumirile pentru frumoasa comportare a echipei române, antrenată de **Cornel Drăgușin,** organizatorii, Centro Giovani Calciatori din Viareggio, afirmă : **„Cu puțină șansă, formația dv. putea cîștiga competiția"...**

La „nunta de argint" a turneului internațional de la Viareggio un alt lot de tineri talentați și-a început consacrarea. **Brown** — un libero foarte bun, la numai 15 ani (!), de la Crystal Palace ; **Fekete I** — extremă dreapta de viteză și eficacitate la Ujpesti Dozsa ; **Magherini** și **Tresoldi** — atacanți de finețe, la Milan ; **Albano** — vîrf rapid la Napoli ; **Spegiorin** — extremă stîngă foarte teimică la Lanerossi ; **Tremaglia** și **Grop,** două extreme de valoare la Bologna... Sînt cîteva nume despre care, cu siguranță, se va vorbi în viitor. Și, pentru ca să nu fim acuzați de subiectivism, în privința jucătorilor noștri vom spune că **Giampaolo Brighenti** remarcă în **„Tutto Sport"** din 14 martie, în afara lui **Mureșan, „cel mai bun jucător străin al turneului"** și pe **Purima, Batacliu, Iovănescu** și **Ion Ion".** Iar **Benito Polverosi** în **„Stadio"** din 9 martie referindu-se la **Tremaglia, Resteli** și **Mureșan** afirmă chiar că aceștia pot promova curînd în echipele naționale. Aceasta este, de fapt, și rațiunea supremă a importantului turneu de la Viareggio !...

Mircea M. IONESCU